

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.1. Sanctus Ludovicus votum confirmat suum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

658
661
662
664
666
668
670
672
675
677
679
680

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ LIBER LXXXIII.

(∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞)

INNOCENTIUS IV. PAPA.
FRIDERICUS II. IMP. OCCID.
BALDUINUS II. IMP. ORIENTIS.

§. I.

S. Ludovicus votum confirmat suum.

Regi Franciæ S. Ludovico imminente
tempore abeundi ad Terram sanctam
Regni Proceres vehementius obji-
ciebant, quod votum suum nec redimere
Hist. Eccles. Tom. XXI. A vel-
Sæcul. XIII. A.C. 1248.
Mat. Par. p. 645.

Sæcul. XIII.
A. C. 1248.

Sup. lib. 82.
§. 17.

vellet, nec commutare. Regina maxime Blanca mater sua ei instabat, suffulta monitis Parisiensis Episcopi Guilielmi Arvernensis, qui sic eundem alloquebatur: Memento, Rex, te hoc tanti momenti votum præcipiti consilio, nullius sententia rogata, ægrotum, perturbato cerebro, & ut verum dicam, mentis impotem nuncupasse, ita, ut verba a te prolata pondus nullum habeant. Talis voti religione Papa nos facile solvet, tuam præsentiam Regno necessariam, valetudinem fractam reputans. Hinc Friderici vires, illinc Angliæ Regis artes, præterea infidelitatem Pictonum, & Albigenis inquietudinem timemus merito. Dum Germania & Italia diversis motibus agitantur, difficile est Terram sanctam attingere, stationemque ibi tutam invenire: Papam & Fridericum implacabili incensos odio post te relinquis: quo in statu nos deseris? Regina teneriorem adhibens modum, Dilecte fili! ajebat, audi prudentium amicorum consilia, nec tuo ipsius judicio confide! Cogita, quam acceptus Deo sit filius obediens matri! Mane in patria tua! Terra sancta per absentiam tuam nihil amittet: numerosior illuc exercitus mittetur, quam si eam ipse peteres. Deus nobiscum non altercatur: conditio, in quam morbus te conjecit libertate animi ac penerationis usu privans, te satis excusat.

Rex

Rex his sermonibus moveri visus, Alienatæ menti, subdebat, crucem a me prehensam tribuitis. Bene est: depono eam, ut cupitis; & admota humero manu crucem inde avulsam Episcopo tradens, Habe! inquiebat, libere tibi reddo. Astantes cuncti gaudio exultabant: cum Rex vultum magis serium formans, Nunc profecto, dixit, nec ratione nec sensu destitutus, nec æger sum: reposco autem crucem meam, ac testor Deum, me nihil tibi sumpturum, donec eam recepero. Scilicet Deum hoc agere agnoscebant omnes, nec ausus est deinceps quisquam obsistere sancti Regis proposito.

Sæcul. XIII.

A. C. 1248.

Papa, quam grandia de illo speraret, 23 Februarii an. 1248 Nobilium Ordini populoque, cum eos sacrum ad bellum animaret, scripsit in hanc sententiam: D. N. J. C. ad liberandam terram suam multos inter Principes elegisse videtur dilectum filium nostrum Galliaë Regem, qui præter puritatem corporis & animi ac virtutum multitudinem etiam viris bellica laude claris, opibusque abundat. Induit crucem, ac præparationes tam magno Principe & tanta molitione dignas fecit, ita, ut eam prosperum ad finem perducturus merito censeatur. Papa subjungit, se Cardinali Odoni, Episcopo Tusculano, crucem manu dedisse sua, & legationem ad hunc exercitum detulisse.

V. ep. 612.

ap. Rayn.

1248. n. 28.

n. 29.

A 2

Pari-

Sæcul. XIII.
A C. 1248. Pariter scripsit ad Patriarcham Hierosolymitanum, & ad Cypri Armeniæque Præfules. Legato imperavit, ut ante suum e Francia discessum neminem a voto absolveret: Episcopis Ebroicensi ac Silvanectano injunxit, ut omnes Cruce signatos ad iter proximo mense Martio cum Rege ingrediendum paratos esse juberent: idem mandatum sacris militibus Frisiæ, Bataviæ ac Zelandiæ misit.

§. II.

Expeditio sacra in Germania contra Fridericum.

*P. Vin. lib. 1.
sp. 4.* Sed paulo post Papa Germanos e templorum pulpitis ad aliud bellum facrum contra Fridericum stimulari jussit, quod expeditioni adversus ethnicos Terræ sanctæ possessores non poterat non obstare. Hic Princeps edici curaverat, ut, quisquis e viris Ecclesiasticis aut Religiosis ex præcepto Papæ vel Legati Pontificii sacrum aut reliqua officia divina peragere, vel Sacramenta administrare omiserit, bonis patrimonii sui ac Ecclesiasticis exutus ex urbe aut domicilii sui loco pelleretur, & posteriora quidem bona Clericis huic edicto obtemperantibus, priora vero hæredibus intestato succedentibus adjudicarentur. Addebatur inhibitio, nequis Religiosorum ab una urbe